

Moravské Zemědělské Memorandum

v Praze dne 17.10.2022

Prosíme o schůzku s premiérem, ministrem zemědělství a poradci v oblasti zemědělství. Tématem schůzky je nechat si vysvětlit odborně (ne politicky) **koncept a vizi českého zemědělství na příštích 10 let**, případně se nechat seznámit s dílčími cíly a jednotlivými kroky, které k tomu povedou. Očekáváme, že na základě toho pochopíme **odůvodnění rozhodnutí pro redistributivní platbu 23%, 10 ha plodiny na DPB.SEO a navýšení erozní ohroženosti**.

Aktuálně dostupné informace, respektive jejich nedostatek, nás vede k obavám o ohrožení bezpečnosti státu a potravinové bezpečnosti republiky. Ve střednědobém horizontu k atomizaci českého zemědělství, účelovému těžení dotací, spekulacemi s půdou a neschopností účelné produkce.

Za zemědělce:

Ing .Svatopluk Müller - Zemas, a.s. (správní rada)
Ing. Linda Szemlová –Zemědělská společnost Devět křížů, a.s.
(předsedkyně představenstva)
Ing. Vladimír Andrlík – SHR Vladimír Andrlík Drásov
Ing. Jan Dokulil – Zemědělské družstvo Okříšky (člen
představenstva)
Ing. František Bureš – Bureš Agro s.r.o. (jednatel)

Detailnější odůvodnění:

V oblasti zemědělství je nejasná strategie a koncepce pro delší období. Nejen, že není jasný směr, ale situace je velmi nestabilní a s každou změnou rozhodnutí vlády nastávají situace vedoucí ke vzniku dlouhodobých problémů resortu. Důsledky mohou být fatální pro potravinovou bezpečnost republiky v příštích letech.

Vládní rozhodnutí nepřispívají ke stmelování resortu a společnému budování zemědělství v ČR, ale naopak působí nesystémové rozkoly a vyvolávají pnutí a negativní emoce. Prohlubuje se propast nejen v řetězci prvovýroba - zpracovatelský průmysl - obchodníci, ale nově vládní nařízení a přístup k dotační politice rozděluje již samotnou oblast prvovýroby.

Vedení zemědělských subjektů je i ve stabilním období ovlivněno faktorem vyšší moci. V období, kdy nestabilitu vyvolává samotná vláda se subjekty dostávají do situace, kdy není možné je efektivně řídit. Investiční rozhodnutí učiněná před několika lety by ve velké míře nebyla se současným nastavením opakována a naopak důsledky těchto dříve strategických rozhodnutí jsou negativní. Zemědělské podniky v ČR řídí ve většině případů lidé s vysokoškolským vzděláním, což není v zahraničí obvyklé. Přesto se potýkají s problémy ve financování provozu a již se prakticky vzdali myšlenky na inovace a mnohdy i na investice do mechanizace a automatizace. Současně s tím je problém s lidským kapitálem, pracovními podmínkami a s tím spojeným odměňováním. Zohledníme-li ještě politickou situaci aktuální doby, kdy vstupy rostou ve stovkách procent a výstupy v desítkách a kupní síla obyvatel klesá, je zřejmé, že ekonomicky bez regulací státu není možné hospodařit. Ideální by bylo zemědělství bez regulací a dotací a tržní přístup. Tato idea je velmi utopická, ale tím, co vláda aktuálně dělá se od tohoto ideálu velmi vzdalujeme a řešíme jen honbu za razítky místo hledání cest pro kvalitní a smysluplnou práci.

Otázka ekologie je naprosto odtržena od problematiky povinné produkce. Zemědělci působí jako prvek služby krajině právě ruku v ruce s produkcí. Je možné přejít do extrému ekologie a krajiny tvorby bez povinné produkce, ale v takovém případě je nutná shoda všech vládních stran na dlouhodobé strategii v resortu s neměnnými pravidly na velmi dlouhé období. Takové rozhodnutí má naprosto zásadní a nezvratné dopady. Zemědělci potřebují od vlády jednoznačně slyšet, zda chce více péči o krajinu na úkor produkce. Ti, co zainvestovali v poslední době musí mít zajištěny rovné podmínky do doby životnosti projektů.